

Nr 424

Av fru Kristensson, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Bidrag till hälso- och sjukvård samt motionsverksamhet för studerande.

I samband med behandlingen av studiesociala utredningen tillsatte Kungl. Maj:t en arbetsgrupp med uppgift att närmare utreda behovet av vissa indirekta studiesociala åtgärder. Ett resultat av gruppens arbete blev promemorian »Motionsverksamhet för studerande» (Stencil Ecklesiastikdepartementet 1966: 14), vilken låg till grund för förslag i proposition 1967: 48.

Behovet av motionsverksamhet för studerande motiveras av arbetsgruppen dels med att en sådan är en viktig del av den förebyggande hälsovården, dels även med att en god kondition kan öka studieeffektiviteten. Det senare skälet framstår i dag, mot bakgrund av den pågående diskussionen om olika vägar att motverka studieförseningar och studieavbrott, som än bättre underbyggt.

Av närmast praktiska skäl, den stora anhopningen ungdomar på vissa orter, fann arbetsgruppen och Kungl. Maj:t det lämpligt att lägga huvudmannskapet för de studerandes motionsverksamhet på studerandeorganisationerna. Som tillsynsmyndighet fungerar Idrottens samarbetsnämnd, i vilken ingår representanter för riks- och korporationsidrottsförbunden samt De handikappades riksförbund. Statsmakterna har åtagit sig att stå för kostnaderna för ett visst antal gymnastik- och idrottslärare, beräknat i relation till studerandeantalet på de olika kårorterna. Därutöver utgår bidrag till hälften av de kostnader för motionsassistenter och lokalhyror som anses nödvändiga för att uppnå en av riksdagen beslutad aktivitetsnivå.

Arbetsgruppen menade att en aktivitetsnivå där 50 procent av de studerande bereddes ett motionstillfälle i veckan vore ett realistiskt och önskvärt mål. En sådan 50-procentig aktivitetsnivå kunde dock av praktiska skäl inte uppnås omedelbart. Gruppen anförde (Stencil 1966: 14, s. 41): »Verksamheten måste i stället stegvis utökas i riktning mot den angivna målsättningen. Till grund för utbyggnaden bör som gruppen tidigare antytt ligga den aktivitet som uppvisas. Studentidrottsnämndernas anslagsframställningar bör baseras på denna.» I proposition 1967: 48 anförde departementschefen (s. 39): »Den framtida utvecklingen av motionsverksamheten bör bli beroende av det intresse som kommer att visas från de studerandes

sida.» Riksdagen beslöt att anslag för budgetåret 1967/68 skulle utgå till en 25-procentig aktivitetsnivå.

Erfarenheter från den nya organisationsformens första verksamhetsår föreligger nu. Enligt uppgifter från verksamhetsberättelserna har under budgetåret 1967/68 följande aktivitetsnivåer uppnåtts på de olika kårorterna.

<i>Kårort</i>	<i>Aktivitetsnivå i proc.</i>
Stockholm	25
Göteborg	19
Uppsala	29
Umeå	27

Skälet för den låga aktivitetsnivån i Göteborg var en, av de studerande själva nu delvis avhjälpd, akut lokalbrist. Med uttrycklig hänvisning till att initialmålet nu i allt väsentligt uppnåtts har Idrottens samarbetsnämnd tillstyrkt en höjning av aktivitetsnivån till 30 procent, vilket tillsammans med den automatiska höjningen på grund av ökat studerandeantal skulle kräva ökade bidrag på 91 000 kronor för budgetåret 1969/70.

Mot denna bakgrund förefaller det omotiverat att som departementschefen, i avvaktan på erfarenheterna av det under budgetåret 1967/68 införda statsbidagssystemet, avslå förslagen om en höjning av aktivitetsnivån.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att vid behandlingen av statsverkspropositionens åttonde huvudtitel för budgetåret 1969/70 anvisa till »Bidrag till hälso- och motionsverksamhet för studerande» ett förslagsanslag av 1 686 000 kronor.

Stockholm den 28 januari 1969

Astrid Kristensson (m)